UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ Sive Ivs Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

II. De Juribus Parochiarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62668

Visual Library

neceſſariò non infertur, Gonzalez *l.cit.n.*
8. 57. Ratio de Fonte Baptismali eſt; quia Eccleſia Baptismalis & Parochialis eſſe poſſunt, & aliquando ſunt diſtinctæ, ſecundùm Gloſſam *in Clement.* 1. *V. Matricem, de Sent. excom.* & Fagnanum *in c. Cùm contingat.* 29. *de Decimis n.* 29. & poteſtatis Eccleſiaſticæ ordinatione, imò & conſuetudine introduci poteſt; ut filii Parochianorum unius Parochiæ in alia baptizentur, Gonzalez *ibid.n.* 52. De Cæmiterio autem; quia hoc & Sepulturæ jus ex privilegio, Juri communi inſerto, etiam competit Mendicantibus, *Clement. Dudum* 2. §. *Verùm & Extravag.* 2. *inter comm.de Sepulturis*: aliis verò, uti & Eccleſiis atque Capellis ſecularibus non curatis ex conſuetudine, atque etiam ex Epiſcopi conceſſione competere poteſt, & competit non infrequenter, Flaminius *de Reſignat. Lib.* 2. *q.* 1. *n.* 108. Eadem fere ratio eſt aliorum Sacramentorum: quorum, præter Pœnitentiam & Euchariſtiam, adminiſtrationem, etſi regulariter & ferè ſemper exerceat, aliquando tamen ex accidenti non habere poteſt Eccleſia Parochialis, ut cum *cit.* Gonzalez *n.* 57. advertit Barboſa *cit. cap.* 1. *n.* 34.

9. Dubium hôc locô eſt, an Parochia ſit beneficium Curatum. Dicitur autem beneficium Eccleſiaſticum Curatum aliquando latè, prout cura includit etiam poteſtatem ſive Jurisdictionem ſpiritualem Fori externi, quæ viſitandô, leges & cenſuras ferendô, ab his abſolvendô, incarcerandô aliáque morum correctionem ſpectantia faciendô exercetur, juxta *c. Dudum* 54. §. *Verùm, V. Sed cùm in Jure, de Electione*: quô modô acceptum beneficium curatum à Parochiali differre, & iſtô latiùs patere, ex dictis eſt indubitatum: aliquando verò propriè & ſtrictè pro cura ſive poteſtate & jurisdictione ſpirituali, quæ in Foro Pœnitentiæ interno per Sacramentorum, Pœnitentiæ præſertim atque Euchariſtiæ, adminiſtrationem ex officio exercetur, juxta dicta *n.* 2. Quô modô acceptum Beneficium Curatum cum Parochiali ferè convenire, pluribus relatis tradit *cit.* Barboſa *n.* 47.

ARTICULUS II.

De Juribus Parochiarum.

SUMMARIUM.

10. *Talia ſunt I. Collatio Baptismi,*
11. *Hodie fere ſolis Parochis competens.*
12. *II. Sacramentalis Abſolutio Parochianorum,*
13. *Aliis clericis ex commiſſione Parochorum:*
14. *Privilegiô Apoſtolicô Regularibus,*
15. *Et certis caſibus cuivis Sacerdoti competens.*
16. *III. Diſpenſatio SS. Euchariſtiæ,*
17. *Indultô Apoſtolicô etiam Regularibus permiſſa.*
18. *IV. Solennizatio & Benedictio Nuptiarum.*
19. *V. Extremæ Unctionis adminiſtratio.*
20. *VI. Celebratio Miſſæ diebus Feſtis in propria Parochia,*
21. *Minori tamen, quàm olim, rigore hodie audiendæ.*
22. *VII. Prædicatio Verbi Divini & Catecheſes,*
23. *Privilegiô Regularibus permiſſæ.*
24. *VIII. Diſpenſatio Sacrorum cinerum, Cereorum, Palmarum &c.*
25. *IX. Feſtorum, Vigiliarum Jejuniorum &c. denuntiationes.*
26. *X. Jus Sepulturæ & Canonicæ portionis.*

10. JUra Eccleſiis Parochialibus earúmque Rectoribus competentia, & ferè ſpectantia ea, quæ Parochiani vel ab illis recipere & petere, aut iis pendere & præſtare de Jure ordinariè tenentur, à Panormit. *ad hanc Rubr. n.* 2. Azor *p.* 2. *Inſtit. lib.* 3. *cap.* 12. *q.* 4. & Card. de Luca *Theatr. V. & J. de Paroch. diſc.* 24. *n.* 8. varia recenſentur. Præcipua ſunt

Primò Fons Baptiſmalis; quantumvis enim validè, & in neceſſitate etiam licitè baptizare valeat quivis, etiam laicus ac fœmina, imò & paganus: dummodo formam Eccleſiæ ſervet: &, quod iſta, baptizandô etiam ipſe intendat, *can. Ad limina*, 30. *q.* 1. *can. Si qui neceſſitate*, 16. *can. Romanus* 21. *diſt.* 4. *de Conſ. c.* 1. *de Summa Trinit.* & Concil. Florent. in Decreto Eugenii poſt *Seſſ. ult.* §. *Primum.* Ordinariè tamen & ex proprio officio Paſtorali eum conferendi poteſtas poſt Papam per ſe & primò competit Epiſcopis ac Parochis, reſpectu infantium ſuorum diœceſanorum & parochianorum ità; ut non tantùm Sacerdos ſimplex, ſed Epiſcopus quoque & Parochus diœceſanorum & parochianorum alienorum infantes, extra caſum neceſſitatis, & ſine commiſſione vel licentia proprii baptizans, graviter peccet, Saà *V. Baptiſmus n.* 6. & Bonacina *de Sacrament. diſp.* 2. *p.* 5. *n.* 10. ſicut & parentes, ſi extra talem caſum proles ſuas, ſine expreſſa vel ſaltem rationabiliter præſumpta licentia proprii, alieno Parocho vel Sacerdoti offerant baptizandas; quia Eccleſiæ Ordinationem & alienum jus violant ipſi, & aliis eadem violantibus cooperantur, Laiman. *Lib.* 5. *Tract.* 2. *cap.* 7. *n.* 2 & Barboſa *de Offic. Parochi cap.* 18. *n.* 11.

11. Neque obſtat; quòd Religioſis Societatis JESU à Paulo III. *Conſtitutione*, quæ incipit *Inter cunctas*, 1545. conceſſa ſit facultas Pœnitentiæ, Euchariſtiæ & alia Sacramenta ſine alicujus præjudicio miniſtrandi: quæ poſtrema verba ne ſuperfluant, vi ejus privilegii Apoſtolici etiam Baptiſmi & extremæ Unctionis adminiſtratio eis conceſſa videri poteſt. Rectè id quidem, ſi loquamur, de terris Infidelium aut etiam hæreticorum, fundatas aut Catholicas Parochias non habentibus, cùm; quia id faciendô nulli afferunt præjudicium: tum verò; quia ad Eccleſias fundandas eò mittuntur, Suarez *Tom.* 4. *de Relig. lib.* 9. *cap.* 4. *n.* 5. Non etiam, ſi ſermo ſit de terris Fidelium, aut Infidelium quidem, ſed Parochias jam fundatas habentibus; quia in his Baptiſmũ & extremam Unctionem, extra caſum neceſſitatis, ſine proprii Parochi vel Epiſcopi licentia adminiſtrari ab ipſis non poſſe, certum eſt, cùm id cederet in præjudicium Parochorum: quibus ipsâ Parochiæ collatione conceſſa videtur poteſtas ſui diſtrictûs, ſicut Fidelibus cætera Sacramenta, & illorum prolibus Baptiſmum adminiſtrandi, ſic etiam ipſius collatione iis, quorum parentes Fideles non ſunt, ingreſſum in Eccleſiam aperiendi, ut tanquam ſecuriùs, imò & probabilius docet idem *n.* 8. & Palao *Tract.* 19. *diſp.* 1. *p.* 9. *n.* 3.

Secundò & præcipuè Forum Pœnitentiale: cui poſt Papam & Epiſcopum diœceſanum parochiani ſive fideles in parochia aliqua verum aut quaſi domicilium habentes, ita ſubjiciuntur; ut poſtquam ad annos diſcretionis pervenerint, Parocho tanquam proprio ſuo Sacerdoti peccata ſua, ſaltem ſemel in anno confiteri, *c. Omnis utriusque* 12. *de Pœnit. & Remiſſ.* & contrà Parochus ipſis Sacramentum Pœnitentiæ non tantùm ſemel in anno, aut quando aliàs obligantur, ut Sylveſter *V. Confeſſor n.* 14. & Armilla *V. Abſolutio n.* 27. voluerunt: ſed quoties id ipſi ex juſta cauſa petierint, & Parochus expedire 12

expedire judicârit, adminiſtrare teneatur, Azor *p. 1. Inſtit. lib. 2. cap. 17. q. 10.* & Bonacina *l. cit. diſp. 5. q. 7. p. 4. §. 2. n. 23.* Alienus verò Parochus aut Sacerdos, quantumvis aliàs ad excipiendas pœnitentium Confeſſiones approbatus ſit, talium parochianorum Confeſſiones, etiam intra propriæ Parochiæ fines audire, eósque abſolvere ſine proprii ipſorum Parochi conſenſu licitè imò & validè de Jure & regulariter non poſſit; propter defectum jurisdictionis ad Abſolutionis valorem requiſitæ à Conciliis Florent. in *cit. Decreto §. Quartum* & Trident. *Seſſ. 14. cap. 7.* ut cum Navarro *in can. Placuit 3. de Pœnit. diſt. 6. à n. 47.* & aliis docent *cit.* Azor *p. 2. lib. 3. cap. 12. q. 10.* & Laiman *cit. Lib. 5. Tract. 6. cap. 10. n. 1.*

13. Dixi autem primò, *Sine proprii Parochi conſenſu*; quia ex iſtius commiſſione ipſius parochianorum Confeſſiones audiri à quolibet ab Ordinario approbato ſacerdote poſſe, clarè inſinuatur *c. Omnis cit. V. Si quis autem*, dum aſſeritur, alieno peccata confiteri volenti licentiam à proprio Sacerdote poſtulandam. Non opus tamen ſemper eſt iſtius licentiâ ſive conſenſu expreſſô, ſed aliquando ſufficit tacitus: quem habet, qui, ut hodie non infrequenter fit, propriô ſciente & non contradicente peccata ſua alieno Parocho, aut alteri ab Ordinario approbato Sacerdoti confitetur, Azor *cit. q. 10.* Imò etiam, ſi alteri confitendi licentiam petenti, proprius parochus injuſtè deneget: & parochianus ſine periculo ſalutis, ut vg. Parochi concubina, aut famæ propter juſtum metum revelationis &c. proprio Parocho confiteri, & licentiam ab Epiſcopo petere non valeat, ipſum nihilominus alteri confiteri poſſe, *arg. can. Placuit cit.* plures non improbabiliter docent cum Navarro *in can. cit. n. 144.* Sylveſtro *V. cit. q. 6.* & Henriquez *Lib. 6. cap. 13. n. 4.* Contrarium tamen, aliis DD. relatis, defendit Suarez *Tom. 4. de Pœnit. diſp. 27. ſ. 4. concluſ. 2.*

14. Dixi ſecundò, *Jure communi*; quia ſpeciali jure, vg. ex privilegiô Mendicantes & alii Sacerdotes Regulares Ordinum, cum ipſis in privilegiis communicantium, ab Ordinario approbati, & à ſuis Superioribus expoſiti quorumcunque Fidelium Confeſſiones, non ſolùm intra, ſed etiam extra ſuas Eccleſias vg. in ſecularium ægrotantium domibus excipere poſſunt, Parochorum licentiâ minimè requiſitâ; quia jurisdictionem delegatam à ſummo Pontifice, qui Ordinarius & generalis omnium totius Chriſtiani Orbis fidelium Epiſcopus & Paſtor eſt, Gloſſa *fin. in c. fin. de Pœnis in 6.* acceperunt editis variis Conſtitutionibus, quas allegant Rodriquez *Tom. 1. Regular. q. 60. art. 4.* & Donatus *Prax. Regular. Tom. 3. tract. 4. q. 34.*

15. Dixi tertiò, *Regulariter*; quia à DD. excipi ſolent tres caſus: quibus ex perpetua Eccleſiæ Conſuetudine quilibet ritè ordinatus Sacerdos quoscunque fideles abſolvendi poteſtatem, in ipſa Ordinatione acceptam habet: ſcilicet Primò, ſi confitens ſolummodo habeat peccata venialia. Secundò, vel mortalia quidem, ſed à quibus jam ſemel legitimè eſt abſolutus; cùm enim hujusmodi peccatorum Confeſſio ex nulla obligatione, ſed ex mera devotione fiat, conveniens omnino erat, ab iis abſolvendi poteſtatem omnibus concedi. Tertiò, in articulo ſive periculo mortis: in quo conſtitutum, ne reſtrictæ jurisdictionis & reſervationis occaſione facilè pereat, à quibuscunque peccatis & cenſuris abſolvi à quocunque Sacerdote in Eccleſia DEI ſemper potuiſſe, expreſsè traditur à Concilio Trident. *cit. cap. 7. citt.* Suarez *diſp. 26. ſ. 4. n. 1. & ſ. 5. n. 2.* & Laiman *cap. 10. n. 2.*

16. Tertium eſt Diſpenſatio Sacramenti Euchariſtiæ; hanc enim non tantùm Parochi ex officio ſuo, ad paſcendas oves ſuas ipſos obligante, ſubditis parochianis, quoties rationabiliter petunt, miniſtrare tenentur, Navarrus *in can. Placuit cit. n.152. citt.* Bonacina *diſp.4.q.& p.1.n.14.* & Barboſa *cap.20.n.15.* ſed fideles, tempore quidem naſcentis & primævô ſpiritu adhuc ferventis Eccleſiæ ſingulis diebus, *can. Episcopus 58.* junctâ Gloſſâ *fin. diſt. 1. de Conſec.* poſtea, creſcente Fidelium numerô & Charitate refrigeſcente, quot annis ter, ſcilicet in Nativitate Domini, Paſchate & Pentecoſte, *can. Etſi 15. can. Seculares 18. ibid. diſt. 2.* hodie verò ſaltem ſemel in anno & tempore Paſchali à proprio quisque Parocho, vel ex ejus commiſſione ab alio Sacerdote percipere ex obligatione ſolet, *c. Omnis cit.* etſi enim ex inſtitutione Chriſti & vi Ordinationis ſuæ Sacramentum hoc conficiendi, & miniſtrandi etiam, poteſtas Sacerdotibus omnibus competat, hanc tamen licitè non exercent: niſi ad id Ordinariam, ut Papa, Epiſcopus, Parochus, vel ab iſtorũ aliquo delegatam habeant jurisdictionem; quia Sacramentorum & præſertim Euchariſtiæ diſpenſatio proprium munus eſt Paſtorum: & propterea non niſi ab ipſis, eorúmve commiſſione vel licentiâ, ſaltem tacitâ, uſurpari valet, Ugolinus *de Offic. Epiſc. cap. 15. §. 7. n. 1. & cit.* Suarez *diſp. 72. ſ. 2.*

Qui verò absque ulla eorum licentia eam fidelibus miniſtraret, graviter peccaret: &, ſi Religioſus eſſet, de Jure ipſô factô incurreret excommunicationem, Papæ abſolutioni reſervatam, *Clem. 1. de Privileg. ubi* Barboſa *n. 3.* exceptô caſu extremæ neceſſitatis ſive articuli aut periculi mortis: in quo conſtitutum infirmum SS. Euchariſtiæ Sacramentô refici à quolibet Sacerdote &, tali abſente aut irrationabiliter nolente, etiam à Diacono poſſe, *ex S. Clem. Romani Lib. 8. Conſtit. Apoſtol. cap. 28.* & Concilii Niceni *l. can. 14.* deſumunt *cit.* Suarez *concluſ. 3.* & Henriquez *Lib. 8. cap. 54. n. 2.*

17. Dixi etiam, *De Jure*, intellige, *Communi*; quia *Clement. cit.* rigori derogatum eſt per privilegia Apoſtolica, à Nicolao V. Sixto IV. Julio II. Leone X. & Paulo III. conceſſa: vi quorum Religioſi Mendicantes & alii, qui cum ipſis in privilegiis communicant, Parochorum licentiâ non requiſitâ, SS. Euchariſtiam omnibus Chriſti Fidelibus, quibus ejus ſumptio prohibita non eſt, miniſtrare in Eccleſiis ſuis poſſunt, exceptâ Communione Paſchali & ſumptione ſacri Viatici, ut explicat Suarez *Tom. 4. de Relig. Tract. 10. lib. 6. cap. 3. n. 8.* & Barboſa *de Offic. Parochi cap. 20. n. 8. Communione*; inquam; quia iſtâ, juxta Eccleſiæ præſcriptum, *c. Omnis utriusque cit.* in Parochia jam refectis SS. Euchariſtiam tempore etiam Paſchali & ipſis Cœnæ & Reſurrectionis Dominicæ diebus miniſtrare non prohibentur, ut habetur *in Compend. Privileg. S. J. V. Euchariſtia §. 2.* & docent *cit.* Suarez *cap. 3. n. 7.* Aſcan. Tamburin. *Tom. 2. de Jure Abbat. diſp. 5. q. & n. 3.* Miranda *Manual. Prælat. q. 42. art. 2. concluſ. 2.* & alii contra Navarrum *Manual. cap. 21. n. 51.*

18. Quartum jus Parochiale eſt Solennizatio & Benedictio Matrimoniorum, *can. Aliter 3. q. 5. c. fin. pr. & §. Sanè de Clandeſt. deſponſ.* & Trident. *Seſſ. 24. cap. 1. de Reformat.* ubi ea aliter, quàm coram proprio Parocho vel alio ſacerdote de ejus vel Ordinarii diœceſani licentia, contracta irritantur, *ut Lib. 4. Tit. 3.* pleniùs tradetur.

19. Quintum, adminiſtratio extremæ Unctionis; nam etiam hoc Sacramentum, licet validè à quovis Sacerdote, ut colligitur ex

gitur ex Concil. Trident. *Seſſ.* 14. *de Extrema Unct. cap.* 3. *& can.* 4. & cum S. Thoma *in* 4. *diſt.* 23. *q. & art.* 2. tradunt Rodriquez *Tom.* 5. *Regul. q.* 79. *art.* 1. & Suarez *Tom.* 4. *in* 3. *p. diſp.* 43. *ſ.* 1. *n.* 4. licitè tamen id ſacerdos non adminiſtrat: niſi in infirmum habeat jurisdictionem, ab Eccleſia non impeditam; ac proinde non niſi proprius illius Parochus vel ab iſto delegatus ſit, Sylveſter *V. Unctio Extrema, q.* 4. Laiman *Lib.* 5. *tract.* 8. *cap.* 7. *n.* 3. & Bonacina *l. cit. diſp.* 7. *q. Unica, p. & n.* 4. Imò Sacerdotes Regulares ſaltem Exempti (probabiliùs etiam non-Exempti, Suarez *de Cenſur. diſp.* 22. *ſ.* 4. *n.* 5.) Sacramentum hoc extra caſum neceſſitatis (quò ſcilicet Parochus proprius abeſt, vel per manifeſtam injuriam non vult, & ſuperior adiri nequit) adminiſtrantes, excommunicationem Papæ reſervatam ipsô factô incurrunt, *cit. Clement.* 1. *de Privileg.*

20. Sextum, Auditio Miſſæ diebus Dominicis ac Feſtis; ſicut enim his illam per ſe vel alios celebrare Parochi, Trident. *Seſſ.* 23. *cap.* 14. *de Reformat.* ſic Parochiani iisdem diebus illi in propria Parochia intereſſe tenentur, *can. In Dominicis* 3. *&c.* 9. *q.* 2. *& c. Ut Dominicis* 2. *hâc Rubr.* quibus Parochi alienos parochianos talibus diebus non admittere, & prius quam Miſſam celebrent, ad eam audiendam Eccleſiam ingreſſos eijcere jubentur. Imò *Extravag.* 2. *inter Com. de Treuga* Religioſis Mendicantibus ſub excommunicatione prohibetur; ne prædicent, populum ad Miſſam diebus Feſtis in propria Parochia audiendam non teneri.

21. Verùm huic antiquorum Canonum rigori cum tempore derogatum eſt, partim per generalem aut ſaltem plurium Provinciarum Conſuetudinem, præſertim in civitatibus: in quibus fideles diebus Feſtis Miſſæ, in qua volunt, Eccleſia, vel Oratorio ſolent, & licitè poſſunt intereſſe, Sylveſter *V. Miſſa* 2. *q.* 5. & Guttierez *Canon. QQ. lib.* 1. *cap.* 30. *n.* 21. partim Conſtitutione Leonis X. à Barboſa *de Offic. Paroch. cap.* 11. *n.* 15. relata: quâ daclaratur, Fideles in Mendicantium (& aliorum Regularium, cum ipſis in privilegiis communicantium) Eccleſiis absque contemptu proprii Parochi Miſſam Dominicis Feſtíſque diebus audientes Eccleſiæ præcepto ſatisfacere. Non obſcurè his favet S. Synodus Tridentina: quæ, dum *Seſſ.* 22. *in decreto de Obſervand. in Celebr. Miſſæ* dicit, populum monendum (non cogendum) ut ad ſuas Parochias diebus Dominicis &c. accedat, ſatìs inſinuat, ad has accedendi præceptum hodie non dari: quòd à Cardinal. Interpp. declaratum, teſtes ſunt Zerola *Prax. Epiſc. V. Parochia & V. Miſſa* §. 6. & Hieron. Roderic. *Compend. QQ. Regular. Reſol.* 25. *n.* 5.

Quod ſi tamen, parochianis Miſſas majorem partem alibi, & præſertim in Sacellis vel Oratoriis privatis & in Eccleſiis à Sede Apoſtolica non privilegiatis audientibus, Eccleſiæ Parochiales deſererentur, Epiſcopi eſſet, populum ad ſuæ Parochiæ frequentationem commonere, juxta Trid. *l. cit.* & hanc etiam aliis, ſed mitioribus modis & ſine cenſurarum aliarúmque pœnarum comminatione, promovere, Azor *p.* 1. *Inſtit. lib.* 7. *cap. & q.* 6.

Septimum eſt verbi Divini Prædica- 22.
tio: quam in ſua quemque Parochia, ſi commodè poteſt, audire teneri, & populum ad hoc admonendum, patet ex Trident. *Seſſ.* 24. *cap.* 4. *de Reformat.* Parochos ad eam diebus Dominicis Feſtíſque ſolennibus per ſe vel alios idoneos verbi Divini præcones faciendam obligagari, diſertè habetur ejuſdem S. Synodi decretis Reformatoriis *Seſſ.* 5. *cap.* 2. *Seſſ.* 24. *cap.* 7. *& Seß.* 25. *cap.* 2. ubi Epiſco-

pi in Parochos eam negligentes, quantumvis aliàs ab eorum jurisdictione exempti ſint, ſi moniti ſuo muneri defuerint, per cenſuras Eccleſiaſticas aliáſve pœnas, ſuô arbitriô infligendas, procedere jubentur.

23. Quamvis autem verbi Divini prædicandi munus unum ex Parochialibus, ita tamen Parochis cæteríſque animarum paſtoribus proprium non eſt; ut non etiam competat Religioſis: qui cum ſuperiorum ſuorum licentiâ & petitâ Benedictione Epiſcopi verbum Divinum prædicare poſſunt in propriis ſuorum Ordinum Eccleſiis: & aliqui extra illas in omnibus locis & plateis publicis, juxta *Extravag. 1. inter comm. de Privileg.* & *Conſtitutionem* Pauli III. in favorem Societatis JESU *editam* 1545. Imò, conſentiente Parochô, & Epiſcopô facultatem tribuente in ipſis etiam Eccleſiis Parochialibus, *Extravag. cit. & Clement. Dudum* 2. §. *In Eccleſiis, de Sepult.* Ex ſpecialibus etiam privilegiis ejusdem Societatis Religioſis habere licet Catecheſes, quibus pueris alíſque rudibus Chriſtianæ Fidei rudimenta explicantur: ad quas ſingulis ſaltem Dominicis feſtíſque diebus per ſe aut alios habendas Parochi graviter obligantur: &, ſi hujus ſui officii negligentes ſint, cenſuris alíſque pœnis Eccleſiaſticis compelli ab Epiſcopis poſſunt, ſecundùm Trident. *Seſſ.* 24. *cap.* 4. *cit.*

24. Octavum, ſunt varii actus officio Parochiali annexi; ut in iis clerici ſeculares inferiores, etiam beneficiati ſe nequeant immiſcere: ut ſunt Benedictio & diſpenſatio cereorum in Feſto Purificationis B. Mariæ Virg. Cinerum primâ die Quadrageſimæ & Palmarum Dominicâ Feſtum Paſchatis antecedente: Benedictio Fontis Baptiſmalis, celebrationes Miſſæ in Cœna Domini & Sabbatho ſancto: Delationes SS. Sacramenti & Proceſſiones per Parochiam, Barboſa *de Officio Parochi cap.* 12. *à n.* 2. Cujusmodi tamen actus aliquos ex privilegio exercere valent Regulares.

Nonum, Denuntiationes Feſtorum 25.
& Vigiliarum, in quibus ex præcepto Eccleſiæ, ſtatutô diœceſanô vel loci Conſuetudine eſt jejunandum: Publicatio & explicatio Jubilæorum atque Indulgentiarum, jubente Epiſcopo, inter Miſſarum ſolennia facienda, *cit.* Barboſa *cap.* 16. *à n.* 1. uti & Denuntiationes matrimoniorum, faciendæ modô *Lib.* 4. *Tit.* 3. declarandô.

Decimò demum, Parochiis com- 26.
petunt Jura Sepulturæ, & ratione illius electæ alibi, præſtandæ Canonicæ portionis, declarata ad præcedentem: & ad proximè ſequentem Rubricam declaranda Jura Decimarum, Primitiarum & Oblationum.

ARTICULUS III.

De earundem Limitibus & Limitanearum Cauſarum Judicio.

SUMMARIUM.

27. *Limites diœceſium ſolâ Apoſtolicâ:*
28. *Parochiarum etiam Epiſcopi authoritate conſtituuntur,*
29. *Atque etiam mutantur.*
30. *Per viam ſolius Præſcriptionis,*
31. *(Niſi incerti ſint) non mutantur:*
32. *Etiamſi ea hominum memoriam excedat.*
33. *Lites ſuper iiſdem limitibus motæ Eccleſiaſticæ ſunt,*
34. *Spectatô Jure,*